

UNIUNEA JURNALIȘTILOR DIN BANATUL ISTORIC

ION MARIN ALMĂJAN

Când actorul și prietenul meu, Vladimir Jurăscu a fost invitat la Buziaș, în urmă cu cinci ani, să i se confere o meritată diplomă de excelență, mi-am pus multe întrebări, nu foarte pozitive în legătură cu această uniune care, pe atunci, dacă țin bine minte se numea a „Jurnaliștilor din mediul rural”.

Și aceasta fiindcă jurnaliștii profesioniști în Banat, acum, sunt foarte puțini, cum puține și firave sunt publicațiile la care lucrează. Dar, când mi-a căzut în mână, prin bunăvoința scriitorului Vasile Todî, promotorul ideii și chiar realizatorul în mare parte a proiectelor propuse, publicația „Banatul” - una din cele 49 de reviste editate de Uniune - apărută într-un format elegant, cu o hârtie luxoasă, ce adăpostește între paginile sale încă 14 „Foi” dedicate unor

localități din Banat (scrise de localnici și adresate concetățenilor lor!) am început să mă las convins, măcar parțial, că această frumoasă inițiativă are viitor și va putea constitui ceea ce astăzi lipsește, presa de informare, dar și de delectare a cititorului din mediul rural, mai cu seamă cu datini, obiceiuri, evenimente culturale, proiecte edilitar-gospodărești etc.

Din motivele enumerate cred că Uniunea aceasta ar trebui să-și modifice parțial titlul. Să înlocuiască jurnaliștii cu intelectualii, chemându-se Uniunea Intelectualilor din Banatul Istoric... În acest fel deschizând aria de cuprindere a celor ce muncesc și viețuiesc în mediul rural și a căror contribuție la viața satului - preoți, învățători, medici, ingineri, avocați (acolo unde sunt) - este importantă.

Scriam că începutul de la Buziaș nu m-a convins, dar a urmat manifestarea de la Lugoj, un adevărat regal la care au fost decernate

premiu de excelență unor personalități ale culturii, literaturii, artelor, dar și unor merituoși dascăli de țară, preoți, etc. Apoi, în localitatea Bata, numărul participanților la festivitate a fost impresionant, ca și „greutatea” premiatei.

Uniunea proiectează să tipărească monografii ale localităților din Banatul istoric, scrise de dascăli și preoți, cu avizul unor specialiști în domeniu, să deschidă o colaborare internațională sub semnul Uniunii Europene cu alte localități din Europa, și în acest sens prima întâlnire a avut loc în luna noiembrie la Buziaș, cu primarul Antonio Diana din Stintino, Sardinia. Proiectele acestei colaborări abia sunt puse pe tapet și la stabilirea lor se va reveni cu informații precise.

Summa summarum, Uniunea se proiectează ca un factor important în viața economică, social-culturală și spirituală a Banatului nostru drag. Să-i urăm izbândă deplină!

Poeți uitați

Iarna

I. L. CARAGIALE

*Negreșit că, sus în ceruri
Soarele fiind aprins,
Nu se simte frigul, gerul
Care astăzi ne-a coprins.*

*Negreșit ! focul din soare
Nu-l plătește Dumnezeu,
Însă noi plătim, sârmanii,
Lemne și cărbuni mereu.*

*Doamne, de-ai veni-ntr-o noapte
Pe pământul înghețat
Ca să vezi cât e de jalnic
Să tot tremuri nencetat.*

*Tu, care-ți iubești făptura,
N-ai mai zice un cuvânt
Și-ai opri crivățul aspru
Să mai sufle pe pământ!*



LA PAS PRIN CAPITALA BANATULUI • LA PAS PRIN CAPITALA BANATULUI

IOAN HAȚEGAN

De la latura de vest a Pieții Libertății funcționa, până acum câteva luni, celebrul Cazinou (Restaurant) Militar. Activitatea sa durează de mai bine de 223 de ani. Cum însă prea puțini dintre noi mai știm istoria acestei clădiri, acestui stabiliment, iat-o în câteva cuvinte. Piața Libertății se numea odinioară Piața de Paradă sau Piața Prințului Eugen și avea funcție militară. Era normal ca și majoritatea clădirilor să fie la fel. În secolul al XVIII-lea, Palatul generalului nou și al contelui Soro dominau, alături de Primărie, piața. Azi vedem parcă o singură clădire, deși ele erau inițial două. Partea stângă (cu statuia lui Decebal) era înaltă, cu două etaje în stilul baroc. Cea din dreapta, adosată primeia, avea un singur etaj, o intrare monumentală și un fronton clasic. Modificări constructive ulterioare aduc azi în fața noastră o singură clădire,



Cazinoul Militar

deși putem observa modificările. Ei bine, în clădirea „mică”, se întinde azi doar la parter, altădată și la etaj, Cazinoul Militar. Documentele vorbesc despre terminarea sa în anul 1775. Timp de 223 de ani, el a constituit unul dintre punctele de atracție ale orașului. Casta ofițerilor era recunoscută pentru balurile și petrecerile sale fastuoase. Era o adevărată performanță

pentru cetățenii respectabili ai orașului să obțină o invitație la Cazinoul Militar. Căci doar aici și la sala Reduta se țineau marile baluri ale orașului. Iar restaurantul militar oferea sala de bal, oferea meniuri somptuoase și, mai ales, celebritate locală. La amintitele baluri s-au pus la cale multe căsătorii. O adevărată epocă de înflorire cunoaște cazinoul în preajma veacului nostru. Și pe bună dreptate, în salonul de iarnă se desfășurau săptămânal baluri. Erau apoi sărbători speciale: Bal de Fete, Roterfest, Sezession, ce adunau crema societății civile și militare. Această grădină de iarnă este azi sala de spectacole a Casei Armatei. Grădina de vară beneficia de concerte zilnice ale unor renumite orchestre. Bucătăria și băuturile erau la înălțimea rangurilor și pungilor clienților, în sălile sale s-au petrecut evenimente importante și în domeniul administrativ, și chiar politic. Oare învia-va grandoarea de odinioară, cu oamenii de azi?

Fie ca Anul Nou care vine să ne ajute să redescoperim sentimentele calde și să ne învețe să fim mai generoși unii cu alții. Să ne aducă bucurii, liniște sufletească, satisfacții și multe realizări în viață, alături de cei dragi.
Virgil Bunescu, Primarul Comunei Giarmata

Foaia de Giarmata

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

UN 1 DECEMBRIE ROMÂNESC, SĂRBĂTORIT LA GIARMATA

Paula MOLDOVAN

În 1990, ziua de 1 decembrie a fost stabilită ca Ziua Națională a României, iar de atunci, an de an, românii au celebrat-o. Alegerea zilei de 1 decembrie nu a fost întâmplătoare, ci a făcut trimitere la Unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România, în 1918, respectiv la Proclamația de la Alba Iulia. Ziua de 1 Decembrie 1918 încununează lupta românilor transilvăneni pentru Unirea Națională și marchează momentul creării României Mari.

Desigur, un asemenea eveniment se sărbătorește pe tot cuprinsul țării, iar Giarmata a cinstit această zi printr-o serie de activități menite să reamintească românilor cine suntem și de ce trebuie să fim mândri de naționalitatea noastră. Marcarea acestei zi de o importanță crucială pentru România de astăzi, așa cum o știm cu toții, a început prin depunerea de coroane de către domnul primar Virgil Bunescu și domnul viceprimar Ionel Carabulia pe mormântul eroilor de lângă Biserica Ortodoxă din Giarmata și cea din Cerneteaz, moment așteptat de enoriași cu stegulețe tricolore. În plus, la Cerneteaz,

acesta este primul an în care s-a depus coroană la mormântul eroilor căzuți în Primul Război Mondial, după cum bine au subliniat localnicii, semn că în pieptul edilului-șef al comunei bate, într-adevăr, o inimă de român, lucru demonstrat și prin cuvântul adresat celor prezenți. „Astăzi, 1 Decembrie 2013, se împlinesc 95 de ani, de la Marea Adunare Națională din Alba Iulia, zi care va rămâne un moment culminant și cardinal în istoria noastră națională, iar valoarea și însemnătatea lui vor rămâne neștirbite pentru totdeauna în conștiința colectivă a poporului român. La 1 Decembrie aniversăm împlinirea dezideratului național, pentru care au luptat și s-au jertfit mulți fii ai patriei noastre. 1 Decembrie 1918, a fost ziua de

său domnul primar Virgil Bunescu.

O magiere a celor care s-au jertfit pentru România Mare a continuat la orele prânzului la Căminul Cultural din centrul de comună prin cântece și poezii care ne aduc aminte de trecutul glorios, prezentate de elevii școlii din Giarmata. „În fiecare an, de 14 ani, noi sărbătorim Ziua



Primul an în care s-a depus coroană de flori și la Cerneteaz

Națională printr-un program realizat de elevii de la școala Giarmata, coordonați de cadrele didactice. Astăzi, pe lângă cunoscutele cântece ce se auzeau în anul 1916 când ostașii treceau munții, pentru eliberarea Transilvaniei și poezii care amintesc de acele timpuri, copiii vor prezenta o poezie găsită în ranița unui soldat mort în toamna anului 1918 pe Muntele Sorica, din Carpații de Curbură”, ne-a declarat prof. Valentina Tomița, consilier educativ al școlii din Giarmata. După programul prezentat de cei mai tineri români ai comunei, a urmat un program artistic care a adus în centrul atenției Ansamblul „Sânziene Bănățene” din Giarmata și soliști ai comunei, după care spectacolul a continuat cu Ansamblul „Flori din Câmpie” din Giarmata Vii, renumitul Ansamblu „Banatul” și interpreți consacrați ai acestuia. La final, toți cei prezenți au primit gratuit, prin grija administrației locale, sărmăluțe și fasole cu ciolan. Deși până acum Școala Generală din Giarmata prezenta un program artistic cu ocazia Zilei Naționale, toate celelalte evenimente legate de comemorarea acestei zile au adus elemente de noutate, fapt ce i-a determinat pe cetățenii prezenți să declare că în acest an s-au simțit cu adevărat români prin tot ceea ce li s-a pregătit.



Administrația locală în mijlocul cetățenilor, de Ziua Națională

suflet a tuturor românilor, ziua în care ființa națională s-a afirmat cu tărie și demnitate.

Dragi concetățeni, de Ziua Națională a României trebuie să cinștim faptele înaintașilor noștri și din respect pentru memoria lor, ziua de 1 Decembrie, trebuie să ne găsească uniți. Un popor este puternic atunci când este unit și în aceste momente trebuie să fim uniți în jurul interesul național, în jurul viitorului comunei noastre”, a subliniat în discursul



Elevii comunei, cinștind Ziua Națională

MINTE SĂNĂTOASĂ ÎN CORP SĂNĂTOS

Monica GAIȚA

Latiniile aveau un citat celebru, „Mens sana in corpore sano” (Minte sănătoasă în corp sănătos), și plecând de la această înțelepciune străveche, administrația locală din Giarmata și-a propus să formeze pe lângă elevii foarte buni, elevii sănătoși. În zilele noastre sportul nu mai reprezintă un mod de viață, nici măcar o disciplină obligatorie la care elevii participă activ, fapt care a condus la apariția obezității în rândul tinerilor și a unor boli ce nu sunt specifice vârstei lor.

Pentru a-i scoate din fața calculatorului, a televizorului, pentru a stimula mișcarea și spiritul competitiv, Primăria comunei Giarmata a amenajat într-un timp record un teren de sport în incinta Școlii Generale din comună. Inaugurarea noului teren de sport a avut loc de Ziua Națională, iar dacă acest lucru a fost sau nu o întâmplare, ne va explica domnul primar Virgil Bunescu. „A fost o întâmplare și o premeditare în același timp. Întâmplarea a fost pentru că până acum nu am reușit să asigurăm sursa financiară, iar după ce-am asigurat finanțarea, finalizarea lucrărilor s-a suprapus cu această zi memorabilă și foarte importantă pentru români. Ne-am bucurat că am putut să inaugurăm acest teren cu ocazia zilei de 1 decembrie și că am reușit să facem și prima ediție a

Cupei 1 Decembrie, cupă ce sperăm să devină o tradiție la școala din Giarmata. În decurs de 60 de zile acest teren a fost pus în funcțiune, iar pentru asta mulțumesc constructorilor care au înțeles ambiția mea de a face multe lucruri foarte repede pentru că la nivel de comună avem nevoie de multe și nu avem timp de pierdut”, a precizat domnul primar Virgil Bunescu.



Cei mari și cei mici au ținut să immortalizeze inaugurarea terenului de sport

poze pentru a vedea evoluția lucrării, iar astăzi vedem copiii comunei bucurându-se de această investiție. Mai avem alte lucrări începute, am finalizat parcare școlii de sport, iar dacă membrii Consiliului Local ne vor susține și nu vor încerca să destabilizeze buna funcționare, se vor mai face multe pentru comuna Giarmata, care, după cum știți are un potențial foarte mare”, a declarat pentru Revista „Banatul” domnul viceprimar Ionel Carabulia.

Investițiile în educația tinerilor nu se opresc aici. „Vrem să finalizăm la Giarmata un campus de învățământ, nu este o așa mare provocare cum consideră unii. A fost o investiție începută în 2007 pentru o școală nouă cu o capacitate de 500 de locuri, dar a fost sistată din 2010 din neglijență, din motivul că cei care trebuiau să finalizeze lucrarea nu au conștientizat importanța unei asemenea investiții. Din sursele proprii și din sursele atrase de la Ministerul Învățământului sper să finalizăm acest obiectiv în 2016 pentru a asigura condiții foarte bune elevilor. Ne gândim, de asemenea, la construcția unui liceu pentru că Giarmata este o comună mare și are perspective de dezvoltare în următorii ani”, a mai precizat domnul primar Virgil Bunescu.

La orele prânzului, Cupa „1 Decembrie” și-a desemnat câștigătorii la fotbal și la handbal, dar și cei mai buni jucători. Fiecare dintre participanți a primit un pachet cu dulciuri pentru efortul depus, iar pe viitor administrația locală și conducerea școlii își propun să dea o mai mare amploare acestui eveniment și, desigur, premii substanțiale.



Învingătorii Cupei „1 Decembrie”, recompensați prin cupe și medalii

E sărbătoare! Bucură-te de pace, lumină și căldură alături de cei dragi ție. Lasă-ți sufletul să renască și trăiește fiecare zi ca pe un dar neprețuit.
Magdalena Ciurea, Primarul Comunei Ramna

Foaia de Ramna

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Ramna este un loc binecuvântat de Dumnezeu

Ioan Ciprian BLAGOE - preot paroh Deta



Din continuarea dialogului nostru, aș vrea să vă întreb care sunt cele mai dragi amintiri pe care le aveți cu locul copilăriei? Cum a fost copilăria la Ramna?

► Copilăria la Ramna a fost una foarte frumoasă, presărată cu amintiri dragi ale locurilor unde mă jucam și ale prietenilor cu care mă jucam. Îmi amintesc cu drag de anii petrecuți la grădinița și școala din Ramna, însă și de sărbătorile de iarnă și de cele de Paști.

Există vreo explicație pentru faptul că din Ramna s-au ridicat atâția preoți?

► Ramna este un loc binecuvântat de Dumnezeu, cu oameni credincioși și atașați de biserică și aceasta consider că este explicația pentru faptul că din Ramna s-au ridicat atâția preoți.

Cât de greu este să duceți „turma”, din parohia dvs. spre mântuire?

► Înaintașii noștri au avut conștiința responsabilității pentru păstrarea dreptei credințe, ca

bază a dobândirii mântuirii, adică a unirii omului cu Dumnezeu pentru totdeauna, prin Biserică, deoarece numai în Biserică poate fi trăită adevărata comuniune a omului cu Dumnezeu.

Având în față pilda acestor înaintași ai noștri, mântuirea credincioșilor încredințați mie spre păstorire reprezintă pentru mine o responsabilitate deosebit de mare și de grea.

Părinte, tinerii zilelor noastre sunt în mare parte, nemotivați, triști și abătuți. E o realitate. Ei sunt primii consumatori de droguri, alcool, subcultură, violență fizică și de limbaj. Cum pot fi treziți la viață, la adevărata Viață astfel de conștiințe adormite? Cum pot fi ridicați din această cumplită disperare?

► Tinerii zilelor noastre nu sunt în așa mare parte cum spuneți dumneavoastră. Eu consider că marea majoritate a tinerilor sunt plini de viață, dornici de afirmare, de a se cultiva, de a se realiza profesional, de a se îmbogăți duhovnicește și spiritual, însă depinde și de noi, cei maturi, cum îi ajutăm, ce oportunități le oferim, în ce mediu îi creștem și îi educăm, cum le apreciem realizările. Iar pentru cei care

au rătăcit cărările, singura soluție este apropierea de Dumnezeu și de biserică pentru că El este „calea, adevărul și viața”. O înnoire spirituală profundă și autentică este singurul răspuns credibil la criza spirituală pe care o trăiesc acești semeni ai noștri. Este nevoie de o schimbare dificilă, în noi înșine, în care trebuie să distingem între ceea ce este esențial și profund și ceea ce este secundar și superficial; între ceea ce este autentic și ceea ce este artificial în viața noastră personală și în viața semenilor noștri.

Cât este de greu să păzim și să urmăm învățăturile Lui Dumnezeu în secolul XXI?

► Învățăturile Lui Dumnezeu au fost greu de urmat și de păzit și în trecut și astăzi în secolul XXI, pentru că și în trecut și astăzi ispitele, încercările sau obstacolele au fost și sunt foarte mari.

Deosebirea este că cele de astăzi spre deosebire de cele din trecut poartă alte nume.

INTERVIU REALIZAT DE SANDA BOLDEA

ÎNTOARCEREA LA ORIGINI

DANIELA IACOBESCU



Din prag de sărbători de iarnă, mulți sunt cei care caută oferte care de care mai extravagante pentru a intra în noul an. Destinații exotice, pârtii de schi, hoteluri luxoase, dar puțini sunt cei care se gândesc să facă un Crăciun și An Nou românesc, într-o căsuță veche, poleită cu istorie aurită, mai valoroasă decât orice destinație prin poveștile pe care le-ar putea spune. Un astfel de rai al liniștii am găsit în comuna Ramna, satul Bărbosu, un sat

renumit odată pentru fructele sale gustoase. Din păcate, astăzi mai locuiesc doar câteva familii în Bărbosu, dar în toată modestia lor te primesc cu bucuria și omenia specifică fiecărui cărășean. O zonă frumoasă, sălbatică, neatinsă de mâna distructivă a omului modern, a motivat unele persoane să investească aici, să repare locuințele păstrându-le specificul. Mă bucur că am descoperit acest sat în toată frumusețea sa, un sat parcă desprins dintr-un muzeu în care auzi povești despre bunicii noștri. Pentru cei care-și doresc un sfârșit de an veritabil românesc, în liniște, Bărbosu este locul ideal.

MAȚIA SĂRBĂTORILOR DE IARNĂ

KATHERINE SCHNEIDER



Sărbătorile de iarnă debutează în Ramna cu o bucurie organizată de cei mai tineri locuitori ai comunei, care vor prezenta în fața oficialităților locale, a părinților, a invitaților și a cetățenilor, colinde specifice. Acest program special conceput pentru sărbătorile de iarnă va avea loc atât în biserica din Valeapai, cât și în centrul de comună. Pentru a răsplăti eforturile copiilor comunei, Moș Crăciun a pregătit daruri

multe, împărțite de Primăria și Consiliul Local Ramna. Pe lângă colindele specifice adunate într-un program artistic, un alt obicei de Crăciun este acela că se pun colinde în centru. Aceste colinde se pot auzi, dacă este liniște, și până în capătul satului.

În ziua de Ajun, copiii merg din casă în casă în pițărăi, iar seara, adulții și copiii mai mari merg să colinde.

SĂTUCUL UITAT



S-ar putea crede că în acest sat cu nume de spic, civilizația n-a avut acces încă. De aceea, vreau să vă spun ce a însemnat pentru mine, acest sătuc dintre dealurile cărășene, dar mai ales ce ar fi însemnat acest sătuc pentru Banat și România, dacă am fi

avut puțină minte. Ar fi putut să devină un muzeu al istoriei tehnicii și industriei europene! Satul se numește Valeapai, iar în perioada de după război, avea un castel-conac de peste două sute de ani, situat în centrul satului, conac unde funcționa o fântână arteziană și exista chiar și o ghețarie.

Acum castelul este o ruină, dar în vremurile sale bune, oamenii locului tăiau gheață de pe râul Pogăniș și o transportau cu săniile trase de cai, la castel, unde boierii depozitau gheață sub pământ, într-o movilă împădurită, în curtea castelului (curte de 10 ha!). Tot în acest castel-conac, mai funcționa și o grădiniță, o casă de nașteri modernă și un dispensar pus la punct. Sătucul mai avea o moară, care făcea o făină de o calitate „nula-nula” cum ziceau țărani din zonă! Moara avea opt valțuri nemțești, și funcționa impecabil. Tot la această moară era o anexă, unde un motor de submarin german din Primul Război Mondial, producea curent electric. Aproape de moară. Curgea alene râul. Pe râu, mai era și un baraj, cam trei kilometri în sus, baraj care alimenta un canal special de irigații.

Oamenii înstăriți ai satului, sau „chiaburii” (cum aveau să-i numească comuniștii noi, veniți la putere) munceau cu spor și aveau tractoare, batoze și chiar combine de treierat. Sătucul era și printre primele localități care a avut un automobil la început de secol douăzeci. Despre producția de cereale, vă pot spune că – pe vremea boierilor – s-a atins cifra incredibilă de o sută douăzeci de vagoane de grâu. Niciodată, cu toată agricultura ultracomunistă, C.A.P.-ul sau I.A.S.-ul satului n-au reușit să producă mai mult de șaiszeci de vagoane de cereale.

IOAN CORIOLAN GÂRBONI
FIU AL SATULUI VALEAPI

Fie ca spiritul sărbătorilor de iarnă să pătrundă în casa și în sufletul tău și al tuturor celor dragi. Iubirea, bucuria, înțelepciunea și generozitatea să vă fie călăuză în 2014!
Ion Iacob Damian, Primarul Comunei Vermeș

Foaia de Vermeș

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■



Domnule profesor Sergiu Ovidiu Pârvan, de la ultima întâlnire pe care am avut-o în paginile Revistei „Banatul”, s-au întâmplat câteva schimbări în viața dumneavoastră profesională și personală. V-aș ruga să le numiți.

▶ Aveți dreptate, acum predau Istoria și la școala din Ramna, nu doar la Vermeș și predau și Geografia din lipsă de cadre didactice. În plan personal, la anul, cu ajutorul Lui Dumnezeu, sper să oficializez relația cu logodnica mea.

Ce v-a îndemnat să fiți profesor?

▶ Am terminat Liceul „Traian Vuia” la Reșița, profil Chimie-Biologie. După ce-am terminat liceul, la o discuție cu părinții am încercat să stabilim ce materii mi-au plăcut și mi-am dat seama că erau trei la număr: Româna, Biologia și Istoria. Româna îmi plăcea, dar parcă nu mă vedeam în postura de a o predă. Să dau la medicină mă încânta pe de-o parte, dar nu mă vedeam medic, așa că am ales Istoria. Am dat examen de admitere și am fost pregătit două luni pentru acest examen de regretatul prieten și profesor Liviu Ioan Măruia. Am intrat, deși eram doi pe un loc.

Când ați ajuns profesor în Vermeș?

▶ În 2009 am ajuns la Școala din Vermeș, după ce-am fost profesor prin împrejurimile comunei. Din 2013 am început să predau și la Ramna.

În calitate de profesor de istorie, cum vedeți istoria înainte și după 1989?

▶ După 1989 societatea a câștigat în drepturi și libertăți, dar, din păcate, greșit înțelese. Eu, personal, mă lupt să le explic elevilor că nu există doar drepturi, ci și responsabilități. Foarte greu sunt percepute obligațiile și responsabilită-

țile de elevi și de societate. Așteptăm multe de la stat, dar ce dăm în schimb? Din calitatea de consilier local observ că sunt mulți care nu-și plătesc impozitele, amenzile. Din democrație a luat fiecare ce a înțeles.

Putem vorbi în momentul de față de o democrație în România?

▶ Nu! Rămășițele comunismului persistă, mai ales în mediul rural, iar eu, personal, cred că se va schimba ceva doar pentru generațiile născute după anul 2000 pentru că ei vor înțelege democrația la nivel european, nu românesc. Generația mea e una de sacrificiu, asemeni altora. Am trăit



Câteva din obiectele strânse din comună pentru viitorul muzeu

în două regimuri, avem unele rețineri, nu ne cunoaștem toate drepturile și obligațiile, nu știm să ne integrăm și să socializăm.

De ce nu ați rămas la Timișoara, de ce v-ați întors?

▶ Cel mai mare dor al meu e Timișoara. E un oraș al tuturor, un oraș cosmopolit. Dar, posibilitățile mele sunt mult mai mari la Vermeș decât la Timișoara pentru că aici am o locuință, condiții de trai bune, un salariu care aici îmi ajunge, dar acolo, nu.

Credeți că a fi profesor se face pentru bani sau

din vocație și cum este în cazul dumneavoastră?

▶ Nu poți să rămâi profesor dacă nu ai vocație. Foarte mulți colegi și cunoștințe au fost profesori maxim trei ani, dar nu poți sta mai mult dacă nu ai vocație. Te transformi și te atașezi de elevi ca și când ar fi copiii tăi și fiecare copil trebuie înțeles.

În urmă cu câteva luni îmi spuneți că doriți să înfiptuiți un muzeu la Vermeș. În ce stadiu este acest proiect?

▶ Da, aveți dreptate, deja am început să adun obiecte pentru el împreună cu domnul primar și cu copiii. Va fi amplasat în viitorul Centru de Informare Turistică al comunei. Deocamdată adun generalități, nu pot face pe o anumită perioadă din pricina materialului redus. Ce pot să vă confirm este că toate obiectele sunt doar din comună și am început să strâng și povești de la cei mai vârstnici locuitori. Muzeul îl ridic în memoria lui Liviu Ioan Măruia.

Îmi povesteți la începutul dialogului nostru de poveștile țesute în jurul comunei Vermeș. Ați putea să relatați una dintre ele?

Una care îmi vine în minte este cea cu comoara de galbeni din Dealul Curții. Se spune că exista o căldare cu galbeni, iar o voce spunea că oferă căldarea cu galbeni celui care-i aduce o jertfă umană. Foarte mulți și-au pierdut mințile, au plecat de acasă la azdul acestei voci și au rămas rătați. Nimeni nu a văzut vreodată căldarea, dar mulți s-au pierdut căutând-o. Mai sunt multe altele, dar încă le adun și vom putea spune mai multe când le avem pe toate.

În prag de sărbători, ce mesaj aveți pentru locuitorii comunei Vermeș?

▶ Le doresc sărbători fericite alături de toți cei dragi lor, le transmit toate gândurile mele bune, să continue să rămână uniți și să-și iubească satul și comunitatea.

INTERVIU REALIZAT DE
MONICA MOLDOVAN

Toate lucrurile propuse pe ordinea de zi sunt în folosul cetățeanului

Petrișor CIREȘAN - viceprimar al comunei Vermeș

Domnule Petrișor Cireșan, pentru început vă rog să explicați în ce constă activitatea de viceprimar pentru cei care nu sunt familiarizați cu atribuțiile domniei voastre?

▶ Este o activitate destul de complexă, în sensul că un viceprimar se ocupă de mai multe lucruri. În primul rând, pe lângă dispozițiile date de domnul primar, viceprimarul se ocupă de buna gospodărire a comunei, lucru nu ușor pentru că oamenii nu prea înțeleg ce înseamnă asta. Cel mai greu este să faci medierea între cetățeni și primărie. Problemele sunt multe, în special cele legate de proprietate și acolo trebuie să intervină primăria în litigii care nu sunt neapărat de competența noastră. Avem o colaborare relativ bună cu poliția, dar aceasta se disculpă de multe lucruri și tot noi trebuie să rezolvăm problemele.

Există anumite prevederi legale prin care cetățenii contribuie la buna gospodărire a comunei. Dacă acest lucru nu se întâmplă sunt sancționați. Ați aplicat vreodată sancțiune pe acest considerent?

▶ Am gândit lucrurile acestea cu sufletul, iar de multe ori nu e bine. Nu am aplicat amenzi în ceea ce privește curățenia și buna gospodărire și am încercat să mergem pe calea colaborării, dar de cele mai multe ori oamenii nu înțeleg.

Cât de așteptată sau, de ce nu, neașteptată, a fost numirea dumneavoastră ca viceprimar și în acest mandat?

▶ În mandatul trecut a fost de așteptat pentru că am candidat împreună cu domnul primar din partea aceluiași partid și nu pot spune că a fost un lucru premeditat. Am fost ales cu 11 voturi din 11. Acum, în cel de-al doilea mandat a fost mai greu, dar nu imposibil.

Ați menționat Consiliul Local și vreau să vă întreb, dacă l-ați amintit, cum decurge colaborarea cu acesta?

▶ În principiu, bine, în sensul că toate lucrurile propuse pe ordinea de zi sunt în folosul cetățeanului. În afară de faptul că mai avem opinii diferite, nu aș putea spune că lucrurile nu funcționează bine. După un an și aproape jumătate, lupta politică încă persistă, dar noi mergem înainte cu dorința de a face tot ce ne stă în putință în folosul cetățeanului.

Care sunt cele mai importante investiții făcute în folosul cetățeanului în comuna Vermeș?

▶ Dacă ar fi să o luăm de la începutul anului 2008, în primul rând implementarea măsurii 322 (realizarea căminului cultural și asfaltarea), care a fost grea, dar am finalizat-o. Vorbim aici de bani europeni. Un proiect pe 125 pentru investiția în

drumurile agricole, care încă este în așteptare, eligibil, dar fără finanțare. Așteptăm să vedem dacă intrăm la finanțare după redistribuirea banilor. Mai avem un proiect care este acum în implementare pe 313, pentru Centrul de Informare Turistică și intenționăm să-l ducem la bun sfârșit. Din fondurile proprii am reparat drumurile comunale din satul Izgar, în proporție de 90-95% sunt pietruite, iar la nivel de comuna Vermeș am reabilitat poduri care fac legătura între intravilanul și extravilanul comunei și multe, multe alte proiecte pe care spațiul nu ne permite să le detaliem.

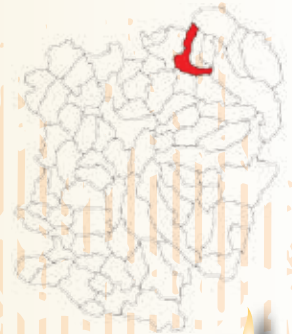
Pentru că sunteți viceprimar, aveți o colaborare strânsă cu domnul primar Ion Iacob Damian, iar din acest motiv vreau să-mi spuneți în ce termeni decurge această relație de lucru?

▶ Activitatea domnului primar pot să o apreciez doar pozitiv. Din punctul meu de vedere, chiar dacă reprezentăm partide diferite, întotdeauna domnia sa consultă aparatul de specialitate, pe proiectele de hotărâre ajungem la un punct comun. Chiar dacă pare greu de crezut, toate proiectele au fost aprobate.

- va urma -

INTERVIU REALIZAT DE
SANDA BOLDEA

Fie ca aroma de brad, portocală, colindele, cozonacul cald și mirosul de iarnă să vă umple inimile de bucurie și sufletele de liniște.
Crăciun Fericit!
Petru Pop, Primarul Comunei Obreja



Foaia de Obreja

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Revista „Banatul” își face cu mult profesionalism datoria

Petru POP - primar al comunei Obreja



Domnule primar, acum, la final de an, aș vrea să știu cum apreciați Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric și Revista „Banatul”?

► Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric prin Revista „Banatul” își face cu mult profesionalism datoria, scoțând în evidență

în fiecare localitate obiceiuri, realizări și oameni deosebiți cu activitățile lor zilnice.

Cum decurge colaborarea dintre Primăria Obreja și colectivul redacțional de la „Banatul” și cum apreciați subiectele tratate în ziar?

► Colaborarea dintre Primăria Obreja și colectivul de redacție este una destul de intensă și, mai ales, ne leagă o prietenie deosebită. Cu asemenea oameni nu ți-e rușine să mergi la drum,

mai ales că tratează adevărurile reale în articolele relatate.

Ce urați Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric pentru anul ce vine, și, implicit, colectivului redacțional al Revistei „Banatul”?

► Pentru anul 2014 vă dorim multă sănătate și putere de muncă! Sărbători fericite și tradiționalul „La mulți ani”!

INTERVIU REALIZAT DE
BRÂNDUȘA UDRIȘTE

Obrejani de frunte

Romulus CIRIC – profesor

(n. 1 octombrie 1910, Var – d. 3 iunie 1994, Caransebeș)

ION CUBIN



Printre personalitățile care își dorm somnul veșnic în Cimitirul ortodox român „Sf. Ioan Botezătorul” din Caransebeș, mare parte constituind tema ediției a II-a a cărții „Oameni care au fost”, a domnului col.(r) Liviu Groza, se află și profesorul Romulus Ciric. Fost elev, apoi coleg de catedră, profesorul Liviu Feneșan afirmă despre fostul profesor al Liceului „Traian Doda” din Caransebeș că „face parte din acea definitiv consacrată elită a învățământului din Caransebeș, ieșită din rândul țăranilor bănățeni ai grănicerilor de altădată”.

Clasele primare le-a urmat în satul natal, unde, pe lângă grija părintească s-a adăugat atenta educație a învățătorului Andrei Șchiopu și a preotului Sinesie Bistriean. La sfatul acestora, părinții îl înscriu la liceul din Caransebeș, unde avea să-și îmbogățească cunoștințele și să se impună prin personalitatea sa.

După terminarea liceului a urmat Facultatea de Științe Fizico-Chimice din București, unde a învățat de la renumiți profesori, pentru care a avut întotdeauna aprecieri spuse la superlativ. La terminarea facultății a ținut să se întoarcă la Caransebeș, slujind cu credință și devotament la liceul pe care l-a absolvit cu ani în urmă. Laboratorul de fizică și chimie al liceului a devenit pentru el un adevărat sanctuar, iar meseria de profesor a transformat-o în creație.

La sunetul clopoțelului care anunța că recreația s-a terminat, elevii care aveau fizică sau chimie se îndreptau cu emoție spre ultimul etaj, unde se așezau pe două rânduri, așteptându-și profesorul care urca meditativ treptele. Orele de fizică sau chimie se transformau în clipe mirifice, deoarece, dintr-o lume reală elevii treceau într-o lume de visare, într-o lume în care aveau să vadă minuni în neostate sau eprubete. Visau la idealuri ascultându-l pe profesorul Romulus Ciric.

Dacă laboratorul de fizică și chimie devenea pentru elevi un loc sacru, orele de dirigenție petrecute cu profesorul Romulus Ciric se transformau în clipe de relevanță. Profesorul solemn de la laborator devenea părinte și un desăvârșit sfătuitor. Avea un zâmbet cuceritor, știa să domine, timp în care se apropia de sufletul elevilor cu căldura sufletului său, ce emana încredere și speranță.

Magisterul nu s-a impus numai la catedră. Cu același interes a muncit și în afara școlii, conducând cu competență, Societatea ASTRA din Caransebeș. A organizat ținerea unor conferințe, fiind invitați savanți ca Nicolae Iorga, Constantin Daicoviciu, Raluca Ripan, Octavian Goga, Liviu Rebreanu și lista poate continua.

Iubea cartea, și aceasta l-a determinat să aibă casa plină de cărți. Ajuns la o vârstă înaintată, a lăsat prin testament, ca biblioteca sa să fie donată liceului, care l-a format și în care a slujit cu credință.

A avut doi copii: Ioan Ciric, profesor universitar în Canada și dr. Victoria Frățilă, medic în București.

Happy Halloween și Ziua Recunoștinței la Obreja

Prof. CRISTINA TEODOROVICI



Pe semne că globalizarea a ajuns și în Valea Bistrei, ne confirmă elevii și profesorii de la Școala Gimnazială din Obreja, unde în decurs de o lună au avut loc două manifestări cu elevii claselor III-

VIII – Happy Halloween și Ziua Recunoștinței (Thanksgiving Day).

În cadrul primului proiect a avut loc o paradă a costumelor și dovlecilor de Halloween, elevii fiind premiați pentru cel mai înfricoșător costum și cel mai original dovleac. Elevii cei mai mici au avut de colorat fișe tematice, prezentându-li-se informații cu suport intuitiv; în schimb, elevii cei mai mari au realizat un referat cuprinzând cele mai importante informații despre această sărbătoare, informații pe care le-au prezentat în fața colegilor. Au fost realizate și panouri tematice, iar la sfârșitul acestei activități extracurriculare toți elevii au fost răsplătiți cu dulciuri.

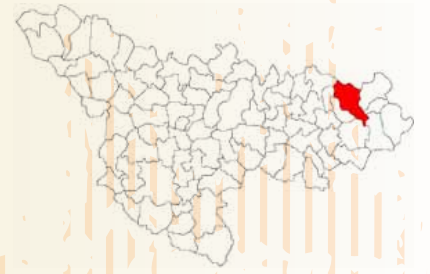
La cea de-a doua activitate, de asemenea elevii mai mici au avut de colorat fișe tematice, prezentându-li-se cele mai importante aspecte ale acestei sărbători, iar elevii mai mari au realizat panouri tematice, precum și „copaci ai mulțumirii”, crenguțe pe care au așezat bilețele cu motive de mulțumire – „thankful cards”. Aceștia au trebuit să aducă și un simbol al mulțumirii – cei care au mulțumit lui Dumnezeu pentru familie au adus o fotografie cu aceasta, alții au mulțumit pentru mâncare, aducând drept simbol un fruct sau o legumă, o pâine; alții au fost mulțumitori pentru pace, realizând o pictură sau un desen cu un porumbel alb etc...

Tot ca un gest al recunoștinței, elevii din fiecare clasă au adus produse alimentare pentru ajutorarea unui coleg cu o situație materială mai precară, amintindu-li-se că trebuie să fie generoși și că din ceea ce au ei trebuie să împartă cu ceilalți. La sfârșitul activității toți elevii au degustat cârnați din curcan.



Din lumina Sărbătorii Nașterii Domnului
și din speranța ce însoțește Noul An, gânduri
bune și urări de sănătate, împliniri și bucurii
tuturor!

Marcel Avram, Primarul Orașului Făget



Foaia de Făget

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

INVOLUȚII ȘI EVOLUȚII SUB REȚIMUL COMUNIST

Prof. DUMITRU TOMONI

23 August 1944 a constituit un eveniment cu o semnificație deosebită în istoria contemporană a României, pentru că el a marcat profund și indubitabil evoluția ulterioară a țării noastre. În trecerea silită a societății românești de la autoritarism la totalitarism și zona Făgetului a cunoscut o perioadă grea. După instaurarea guvernului pro-comunist de Petru Groza și încetarea războiului, s-a declanșat un alt război, mult mai nimicitor, împotriva spiritualității românești, războiul pentru comunizarea României. Acest război și-a făcut victime și dintre făgețeni, unii pierzându-și viața – cazul cel mai cunoscut fiind cel al fostului senator Victor Feneșiu, mort în închisorile comuniste –, alții speranțele, identitatea sau verticalitatea umană. Țăranii înstăriți ce aveau cultul muncii și dragostea față de pământ au fost declarați chiaburi, meseriași din generație în generație, proprietari de magazine și prăvălii, intelectuali integri și valoroși au fost etichetați drept dușmani ai poporului, târâți în procese, condamnați și umiliți. Toți, într-o forma sau alta, au fost îndepărtați din fruntea obștei, deși ani dea rândul dovediseră credibilitatea morală, profesionalism și responsabilitate. Locul lor a fost preluat de noii activiști, mercenari de profesie,

străini în cea mai mare parte de spiritualitatea românească bănățeană. Rolul acestor activiști era acela de a sparge tiparele tradiționale, de a aplica în teritoriu o politică aberantă și străină intereselor naționale. Educați la „școala” aspră a luptei de clasă ei au râvnit să-și îndeplinească misiunea trasată de partid, astfel că după ani în șir de torturare a țăranilor pentru a le lua până și ultimul sac de grâu, ce trebuia să ajungă la „prietenul” de la Răsărit, la 9 iulie 1950 s-a inaugurat și la Făget Gospodăria Agricolă Colectivă, sugestiv intitulată „Drumul lui Lenin”, în care intraseră forțate 81 de familii, cu 145 membri și 155 ha de pământ agricol. Colectivizarea forțată a produs mari traume morale într-o zonă în care cea mai mare parte a țăranilor posedau un lot de pământ, pământ în urma împroprietăririi masive făcute după primul război mondial și fuseseră crescuți în cultul respectului față de proprietate. La Făget nu existau în acea perioadă mari proprietăți de pământ care să constituie o sursă de exploatare sau nemulțumiri.

Prigoana comunistă s-a abătut și asupra slujitorilor și iubitorilor de cultură. Brutalizați și terorizați de activiști ignoranți și semidocti, mulți intelectuali au fost obligați să-și ascundă crezul și sentimentele și să-și distrugă propriile biblioteci, ascunzând sau aruncând opere valoroase, achiziționate cu greutate și sacrificii materiale,

pentru că acestea nu aveau un mesaj mobilizator (revoluționar). Culturnicii făgețeni, dornici de a distruge orice urmă de „cultură burgheză”, au intrat cu „elan revoluționar” și cu coșuri de nuiele și în bibliotecile societăților și reuniunilor culturale ce desfășurau o activitate remarcabilă în perioada interbelică, încredințând nemiloaselor flăcări cărți și publicații reprezentative pentru cultura românească și universală. Rând pe rând toate asociațiile și societățile culturale existente la Făget au fost desființate, în ciuda faptului că ele se remarcaseră de-a lungul anilor printr-o fructuoasă activitate culturală.

Făgetul la începutul secolului XX



TINERI POETI AI ORAȘULUI NOSTRU

Diamante false

Florina HUZOAICA

*Mă dor cuvintele când cresc din mine ca dinții de lapte
Îmi provoacă febră, mă cufundă-n letargii antice
Mă strâng în brațe în ploaie când ninge printre genele mele
Nu plâng niciodată cu soare nu-l las să curgă din mine.*

*Încă o dată privește atent cum lumina
Picură prin țevi vopsite în negru
Miroase genunchii mei cu gust de nori deschiși cu
Patentul vechi din atelierul tatălui meu
Furia n-o lăsa să se transforme în flori de sânge.*

*Câți oameni urâți la colțuri de cuburi trec
Fără să privească în vise
Sentimentul acesta creat din cuvintele mele
Tăiate în două nu vrea să plece.*

*Par să nu crezi că mânușile roșii croșetate în silă
Îți vor proteja sufletul de vijelia de afară
Tunetele îți vor intra chiar și-n buzunare
Le vor găuri cu micală ca niște cârțițe de lumină
Până ce vor ajunge la dragostea ta ofilită
Ca un diamant fals.*

*Nu-mi pasă că acum nu mă iubești
Oricum timpul va continua să existe
În realitatea puilor de vulturi
Și oricât vei fi de ratat stiloul și umbra ta
Vor rămâne etern într-o scrumieră transparentă
În care aș fi vrut să ne fumăm ochii
Cu ceață și foc albastru
Două chitare de zgomote pierdute
Ar fi urlat în noaptea celorlalți.*

*Am avut încredere în tine
Știam că niciodată nu vei muri în exterior,
Dar ai murit în mine.*

FĂGEȚENI LA ALBA IULIA



DIONISIE FENEȘIU (1860–1950)

Prof. DUMITRU TOMONI

S-a născut în 1860, în Făget, în familia morarului Vichentie Feneșiu ce avea 11 copii. După ce învață meseria de tăbăcar la Lugoj, cu sprijinul unui unchi din Țela (jud. Arad) își deschide un atelier de tăbăcărie în Făget. Datorită hărniciei și spiritului întreprinzător de care a dat dovadă, și-a mărit continuu atelierul, lucrând cu ucenici și calfe, majoritatea tăbăcarilor din Făget învățând aici meseria. În urma acestei activități rodnice va deveni unul dintre cei mai înstăriți oameni din zona Făgetului.

Dionisie Feneșiu a fost și un susținător constant al emancipării culturale și economice a românilor din nord-estul Banatului. Nu s-a desfășurat în această zonă nici o activitate culturală, socială sau politică românească fără sprijinul – în primul rând material – al lui Dionisie Feneșiu. A fost președintele Reuniunii de lectură a meseriașilor și comercianților din Făget, membru fondator al despărțământului Făget al Reuniunii învățătorilor români de la școlile confesionale greco-ortodoxe din dieceza Caransebeșului, membru în Consiliul de administrație al Societății de lectură română din Făget (Casina) și al Institutului de credit și economie „Făgețeană”, membru pe viață al Societății pentru fondul de teatru român din Făget, membru ordinar al „Astreii” etc. A contribuit cu sume importante de bani la construirea de școli, biserici, case parohiale și alte obiective de interes obștesc din zona Făgetului. În 1906 a fost principalul susținător al candidaturii avocatului timișorean Aurel Cosma în cercul electoral al Făgetului pentru Parlamentul de la Budapesta. Timp de o săptămână l-a însoțit pe Aurel Cosma în toată zona, fiind convins că astfel susține, de fapt, cauza românilor din această zonă.

Evenimentele anului 1918 îi întăresc convingerea că se apropia ziua mult așteptată și de către românii din nord-estul Banatului. La 14/27 noiembrie 1918 prezidează ședința Reuniunii de cetire și cântare a plugarilor români din Făget, ce l-a desemnat pe învățătorul Dănilă Ilițescu să o reprezinte la Alba Iulia. În aceeași zi participă și la adunarea cercului electoral Făget-Birchiș, care și-a desemnat șase delegați pentru a participa la Alba Iulia. Din dorința de a participa direct la o mare sărbătoare a neamului, se va alătura grupului de delegați ce au dus la Alba Iulia dorința de unire a zonei Făgetului.

După realizarea României Mari, Dionisie Feneșiu va desfășura aceeași activitate complexă. Împreună cu avocatul George Gârda înființează la Făget organizația Partidului Național Liberal, fiind vicepreședintele acestei organizații. În același timp sprijină cu aceeași generozitate numeroase acțiuni culturale, religioase și obștești organizate în zona Făgetului. Nici nu se putea organiza o manifestare importantă în această zonă fără sprijinul și implicarea directă a lui Dionisie Feneșiu, mai ales că fiul său, Victor Feneșiu, va ajunge primar al Făgetului și senator al județului Severin.

Ca o recunoaștere a rolului jucat de Dionisie Feneșiu în emanciparea culturală și economică a zonei Făgetului, la 9 noiembrie 1922, regele Ferdinand I l-a numit membru al Ordinului „Coroana României în gradul de Cavaler”.

A murit în anul 1950, în vârstă de 90 de ani și a fost înmormântat în cripta familiei din cimitirul ortodox al Făgetului.

Minunatele nopți ale Crăciunului, colindele și datinile strămoșești să vă găsească la ceas de bucurie alături de oaspeții cei dragi. Vă doresc tot binele, gândurile bune și curate să vă însoțească pretutindeni, fericirea și succesul să vă fie mereu alături!

Ioan Guțu, Primarul Comunei Birchiș

Foaia de Birchiș

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Proiectele importante ar fi pe infrastructură

Ioan GUȚU - primar al comunei Birchiș



Aș vrea să vă întreb, pentru că tot mi-ați vorbit într-un interviu anterior de realizările domniei voastre, care sunt proiectele de viitor?

► Avem proiecte mari de viitor. La nivelul comunității, lucrurile mărunte le-am cam realizat. Proiectele importante ar fi pe infrastructură. Am asfaltat jumătate din localitatea Birchiș, am asfaltat un drum în localitatea Căpâlnaș și urmează, prin programul PNDR care a fost stopat în primăvară, să asfaltăm toată comuna, inclusiv satul Ostrov. Acesta ar fi unul dintre proiecte. Dacă nu se va mai demara acest program și nu vom avea finanțare, vom merge pe alte programe pentru a continua asfaltarea. A doua mare investiție va fi apa-canalizarea la

nivelul întregii comunități. Avem în momentul de față trei kilometri de rețea de apă în localitatea Birchiș, dar, datorită inundațiilor din anii trecuți, apa nu mai este potabilă și va trebui să facem alte foraje și să extindem rețeaua de apă și canalizare în toată comuna. Apoi, avem un plan de viitor. Fiecare comună trăiește din taxele și impozitele locale. Totuși, este nevoie de investitori străini în zona, pentru că astfel comunitatea prosperă. Acum suntem în discuții cu o firmă din Italia pentru a construi pe raza comunei un parc fotovoltaic pe 50 de hectare.

Vă doresc succes! Nu aș vrea să încheiem întâlnirea de astăzi fără să vă întreb un lucru care ține mai mult de curiozitatea omului de pe stradă. Sunteți binecuvântat de Dumnezeu, pe lângă harul administrativ, cu cel artistic. Sunteți laureat al unui festival al primarilor și cântați la taragot. Ați cântat vreodată la Rugă?

► Am cântat și la Rugă, și la nunți, și la botezuri, dar de când sunt primar am cam lăsat latura artistică pentru că nu pot fi împăcate ambele. Dar, de câte ori am avut ocazia, am cântat, chiar și primar fiind.

Nu vă mai întreb care este cel mai frumos instrument, pentru că știu că veți spune taragotul.

► Da, dar la fel de mult iubesc vioara. E regina muzicii. Prima dată am cântat la vioară, apoi la taragot.

Iată că, o orchestră care vine la Birchiș trebuie să fie extrem de atentă pentru că primarul localității își poate exprima exigențele de cunoscător.

► Întotdeauna am căutat să fiu eu mulțumit de orchestra adusă, iar dacă sunt eu mulțumit, e mulțumită și lumea.

INTERVIU REALIZAT DE
MIRUNA LOTEANU

INVESTIȚII CE TRANSFORMĂ FAȚA BIRCHIȘULUI

SABINA LIVESCU

Primarul comunei Birchiș, domnul Ioan Guțu ne spunea într-una din întâlnirile noastre că în unele sate din comună se fac lucrări de reabilitare a unor obiective locale importante, printre ele numărându-se și căminele culturale. Comuna este compusă din satele Birchiș – sat de reședință, Căpâlnaș, Ostrov și Virișmort. Dacă în cele două sate mai mari: Căpâlnaș și Birchiș, investițiile au fost mai numeroase, administrația comunei dorește să recupereze oarecum acest avans, concentrându-și atenția și asupra problemelor din celelalte două sate.

Astfel, în această perioadă, după cum ne preciza domnul primar Ioan Guțu, se fac ample lucrări de reabilitare a clădirii Căminului Cultural din Ostrov.

„Lucrările sunt ample, reabilitarea cuprinzând întreaga construcție de sus până jos – de la acoperiș până la lemnărie și zugrăveli. Clădirea are peste un secol vechime și din acest motiv am hotărât ca reabilitarea să se facă în ansamblul ei, nu să cârpim. Oricum, se lucrează în ritm susținut și noi estimăm că se va finaliza la timp”, ne declara domnul primar Ioan Guțu. Ar mai fi de adăugat că deși mică, așezarea Ostrov are o vechime deosebită, prima atestare documentară a ei fiind din anul 1405, chiar mai veche și decât centrul de comună.

TRADIȚIILE ȘI OBICEIURILE DIN STRĂMOȘI

Dubașii de la Birchiș

GRAȚIAN NEAMȚU

„Umblatul cu dubele” sau „Dubașii” este o datină străveche, care se păstrează până în zilele noastre și o găsim în mai multe zone folclorice de pe Valea Mureșului, fiind diferită de la sat la sat. Echipa de dubași colindători are în componența ei pe cei ce cântă și bat dubele totodată și taraful. Feciorii îmbrăcați cu șube și cioareci, cu căciuli împodobite cu flori, tricolor și pană de fazan, ținând în mână dubele, la fel de frumos împodobite ca și căciulile, se adună la gazda unde au învățat colinzile în postul Crăciunului. De aici, încolonați cu căprarul în frunte și muzicanții (taraful) în urmă, dubașii pornesc cu colinzile pe la casele oamenilor. De obicei, dubașii mergeau mai întâi la biserică unde colindau preotului și familiei sale, apoi la primar, la dascăl, iar apoi la fete și feciori.

La Ostrov, în fața dubașilor, juca „țurca” (capra) – un joc specific, bătând ritmic din botul de lemn. O altă persoană are rolul de a aduna darurile, primite de la gospodarii satului, dubașilor: tradiționalul colac de grâu curat / Cum Dumnezeu l-a dat / cărnați, țuică, bani. Persoana se numește „iapă”, denumire care vine de la faptul că aceasta duce sacul în spate.



La Căpâlnaș dubașii sunt însoțiți de „cerb”, care are și o baladă a sa. Oriunde ar avea loc această datină ea este legată de sărbătorile de iarnă și se desfășoară sub formă de colind pe texte de baladă păstorească, vânătorească, de muncă, de dragoste, pentru fată de măritat și fecior de însurat. Echipa de dubași din Birchiș poate fi întâlnită frecvent în spectacolele căminelor culturale, reprezentând județul în întrecerile de artiști amatori, prezentând programe de televiziune. Umblatul cu dubele se transcrie, ca modalitate de exprimare și în categoria teatrului folcloric. Baladele cântate sau recitate, melodiile ce le însoțesc au un rafinement artistic unic, iar costumația, recuzita și șubele sunt elemente de decor ce dau spectacolului o notă de originalitate de necontestat.

Lăsați de acum toate grijile, deschide-ți-vă inimile către bucuria Nașterii Domnului. Crăciun fericit!

Gabriel Ilaș, Primarul Comunei Cenei

Foaia de Cenei

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

Valoarea omului, sub toate aspectele, duce în final la succes

Gabriel ILAȘ - primarul comunei Cenei



Domnule primar Gabriel Ilaș, când a fost prima dată când ați realizat că preluarea frânelor comunei Cenei este ceea ce doriți să faceți și ceea ce puteți face bine?

► După 10 ani de serviciu în primărie, ca in-

giner la camera agricolă, am decis că pot să fiu edil și să fac lucruri bune pentru comunitate.

Ce investiții ați realizat în acest an?

► N-a fost un an prea rău, s-a asfaltat „Strada sârbească” 1.5 km cu podețe și intrări la fiecare gospodărie; s-a asfaltat curtea școlii și s-a amenajat un teren de handbal standard; reabilitarea Căminului cultural Bobda se găsește în faza avansată a lucrărilor.

Ce proiecte importante aveți pregătite pentru anul ce vine și în cât timp preconizați că vor fi realizate?

► Continuarea construirii școlii noi din Cenei, începerea lucrărilor la Stația de Epurare, reabilitarea rețelei de apă la Cenei pe strada sârbească.

Ați reușit în acești ani să schimbați fata comunei Cenei – de la instituțiile de învățământ, până la cele de cultură, ecleziașice și infrastructură. Dacă veți mai candida pentru un nou mandat, ce mai rămâne de făcut?

► Sunt încă multe de făcut: continuarea asfal-

tării tuturor străzilor în Cenei și Bobda, rețeaua de canalizare, trotuare.

Ce factori au contribuit la reușita dumneavoastră profesională?

► Credița că se pot face lucruri bune. Și, pe deasupra, sprijinul multor oameni care cred la fel.

Sunteți convinși că ați muncit foarte mult, pentru a ajunge aici. Ce obstacole ați întâmpinat și cum ați reușit să le depășiți?

► Factorul numărul unu, perioada asta de criză pe plan mondial care a afectat bineînțeles și țara noastră, apoi, legislația uneori stufoasă și ambiguă.

În aceste vremuri tulburi, credeți că oamenii valoroși pot totuși, răzbate?

► Fără îndoială, valoarea omului, sub toate aspectele, duce în final la succes.

Când vă întâlniți cu oamenii pe stradă, vă asaltează cu întrebări, cu doleanțe sau acest lucru se întâmplă doar în audiențe?

► Doleanțele, problemele oamenilor le ascult indiferent de moment, locație sau eveniment - și pe stradă, și la birou, și la nuntă, și la înmormântare.

Din ce spuneți, toate sunt în grafic. Deci, va mai urma un mandat de primar al Ceneiului?

► Dacă Dumnezeu îmi dă sănătate și voi simți că oamenii mă sprijină, cred că da.

V-ați schimbat ca om de când ați devenit primar al comunei Cenei?

► Poate numai prin faptul că am înțeles că problemele multor oameni sunt mai mari ca ale noastre.

Mergeți în viață pe principiul „prin forțe proprii”?

► Cred că am acționat toată viața după acest principiu și în acest fel voi acționa și în continuare.

Ce principii guvernează în relațiile dumneavoastră cu ceilalți?

► Fiecare om este egalul tău, încercă să te pui în situația lui, fii cinstit cu tine însuși, iar atunci, hotărârea pe care o iei, e mult mai corectă.

Dumneavoastră cum vă vedeți, cum credeți că vă văd alții și de fapt care este realitatea?

► Orice om are cea mai bună părere despre el însuși. Dacă lucrul acesta îl faci fără trufie și cu un spirit autocritic adevărat, cu tăria de a-ți recunoaște părțile negative și disponibilitatea de a le îndrepta, atunci și părerea altora va fi una bună.

Ce mesaj doriți să transmiteți cititorilor Revistei „Banatul” și cetățenilor cu ocazia sărbătorilor de iarnă?

► Prin intermediul acestei reviste, m-am convins încă o dată că lucruri frumoase și oameni buni încă există în Banat și le urez tuturor multă sănătate, bucurii alături de cei dragi și un călduros „La mulți ani!”.

INTERVIU REALIZAT DE PAULA MOLDOVAN

Grădinița P.N. Cenei Grupa Mare



Educatoare: Melinda LENGYEL

Bercea R. Vilmoș
Berinde V. Raluca- Elena
Berei C. Maria-Diana
Tiuc A. Andreea-Carmina
Cojocar G. Abel-Ieremia
Cleja B. Abel
Dörner C. Cristian
Dörner C. Alexandra
Koșca M. Andreea-Emanuela
Piele G. Narcisa-Ana-Maria

Popa G. Mihai-Alexandru
Moroșan D. Ivana-Alexandra
Palade Alexandru-Daniel
Barbir Răzvan-Andrei
Hornicar I. Gabriela-Valentina
Moldovan C. Adrian-Alberto
Romaneț D. Daria-Ramona
Ruscă F. Robert-Vasile-Ioan



12 LUCRURI DE ȘTIUT DESPRE CENEI

Bianca BĂCANU

- * 1250 - prima atestare documentară, cu numele Chunej;
- * 1311-1317 - este atestată documentar prezența la Bobda a regelui Ungariei, Carol Robert de Anjou, împreună cu armata;
- * 1696 - lângă Cenei are loc o bătălie între armatele turcești și cele austriece;
- * 1720 - locuitorii sunt români și sârbi, așezați cam în același timp;
- * 1776 - este construită școala din Cenei;
- * 1801-1820 - au loc colonizări cu populație croată

- prin strădania familiei Vuchetici;
- * 1848 - sunt colonizate familiile de germani;
- * 1902 - s-au unificat primăriile separate până atunci, croată și sârbească;
- * 1924 - localitatea trece definitiv în componența României Mari;
- * 2002 - comuna Cenei avea 2.754 de locuitori;
- * Populația stabilă la 1 ianuarie 2012 – 2.927 persoane
- * Numărul locuințelor la 31 decembrie 2012 = 1.114



În pragul Sfintei Sărbători a Luminei, liniștea și
pacea să coboare asupra voastră, iar minunea Nașterii
Mântuitorului să dăinuie în inimile tuturor, să vă lu-
mineze viața și să vă aducă renașterea credinței, a
speranței, a bucuriei, cu bunăvoință și căldură în suflete!
Francisc Boldea, Primarul Municipiului Lugoj



Foiaia de Lugoj



„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■



DRAGANA HARABAGIU

LUGOJUL OPTEAZĂ PENTRU ACELEAȘI TAXE ȘI IMPOZITE CA ÎN 2013

Înregistrarea unui deficit la nivel teritorial, respectiv, acumularea de arierate au stat la baza deciziei primarului lugojean, Francisc Boldea, de a nu majora taxele și impozitele locale în 2014.

Conform proiectului de modificare a Codul Fiscal înaintat de guvernanți, majorarea taxelor și impozitelor cu mai mult de 20% va fi aplicată doar firmelor. „Declar răspicat că nu vom mări taxele și impozitele, deși o recentă hotărâre de guvern ne oferă posibilitatea să facem acest lucru. Datoria noastră la Lugoj este să menținem un nivel rezonabil al taxelor pentru cetățeni, mai ales că în cadrul bugetului consolidat al municipiului Lugoj, taxele și impozitele reprezintă doar 4%. Îi las pe lugojeni să aprecieze ori să sancționeze această hotărâre”, a subliniat edilul local.

Totodată, acesta a ținut să sublinieze faptul că municipalitatea a respectat doar hotărârea de guvern obligatorie: indexarea cu rata inflației pe ultimii trei ani a taxelor și impozitelor locale (16,05%).

MOȘ CRĂCIUN A VENIT PENTRU COLINDĂTORI

MONICA MOLDOVAN

500 de pachete, fiecare în valoare de 15 lei, au fost pregătite pentru elevii sau preșcolarii care vor trece în acest an cu colindul pe la Primăria Municipiului Lugoj. Aici, alături de edilul-șef, angajații primăriei îi vor întâmpina pe micii aducători ai veștii Nașterii Domnului în sala de protocol, acolo



unde îi vor îndulci pe colindători cu ajutorul pachetelor pregătite special pentru ei, care vor conține ciocolată, prăjiturile, sărățele și fructe. În acest an, colindătorii sunt așteptați în perioada 18 – 23 decembrie să viziteze administrația locală pentru colindă.

Pentru lugojenii iubitori de colinde, aceștia vor putea asculta în fiecare zi asemenea piese muzicale la Târgul de Crăciun ce s-a deschis de la 1 decembrie pe platoul din fața Casei de Cultură a Sindicatelor. Elevii școlilor din oraș vor susține pe platou, în fiecare zi, scurte momente muzicale cu tematică de sărbători, prin care vor încerca să încălzească atmosfera măcar în sufletele trecătorilor, în ciuda gerului ce se anunță pentru luna decembrie.



STOP VIOLENȚEI DOMESTICE!

DRAGANA HARABAGIU

„Nu în puține cazuri, femeia și bărbatul nu știu să se despartă la vreme. Așteaptă să dispară tot ce i-a apropiat și legat, până ajung să le fie silă de ei. În loc să transforme despărțirea însăși în ceva deosebit, de care să-și aducă aminte cu duioșie mai târziu, târâsc un rest de dragoste ca un hoit care miroase urât”, spunea Octavian Paler.

Lipsa de comunicare în cadrul cuplului transformă, de cele mai multe ori, mierea în pelin. În general, bărbații au concepții total diferite în ceea ce privește împărțirea responsabilităților în familie. Astfel, ei sunt de părere că bărbatul trebuie să aducă banul în casă, iar femeia se ocupă de restul: curățenie, mâncare, copii, haine curate, facturi plătite etc. În mod normal, trecera timpului nu este echivalentă cu trecerea iubirii, ci transformarea acesteia în respect. Numai că, pentru unii, lipsa unui loc de muncă și gelozia asociată cu alcoolul șterg orice urmă de respect față de femeie. Astfel, aplicarea unei corecții fizice le ajută pe reprezentantele sexului frumos să nu uite cine este cocoșul în casă și, în același timp, le aduce „pe calea cea bună”.

În acest sens, Organizația de femei a PSD Lugoj împreună cu Asociația Femeilor Rome din Măguri au derulat o acțiune publică cu ocazia Zilei internaționale pentru eliminarea violenței împotriva femeilor (25 noiembrie). „În fiecare an organizăm această acțiune în altă locație, iar acum am venit la Măguri. Am considerat că este bine să derulăm această acțiune pe bază de discuții libere, astfel că am solicitat sprijinul unui psiholog pentru a le explica femeilor din comunitate ce pot face în cazul în care sunt agresate și cum pot fi ajutate”, Gerlinde Grozav, președinta Organizației de femei a PSD Lugoj.

TEMPERATURI SCĂZUTE, FĂRĂ VIEȚI PIERDUTE

DRAGANA HARABAGIU

Suișurile și coborâșurile reprezintă părți integrante ale vieții fiecăruia dintre noi. De cele mai multe ori, coborâșurile par a fi niște aisberguri, care lovesc din plin micile noastre vapoare încărcate cu speranță.

Pierderea muncii de-o viață, inima sfâșiată de nepăsarea cuiva ori pierderea unei ființe dragi sunt doar câteva lucruri ce contribuie la degradarea umană. În aceste condiții, lipsa motivației, a oricărei părghii de salvare ne transformă, inevitabil, în oameni ai străzii. Or, asta nu înseamnă că moartea este unica soluție de curmare a suferinței.



Spațiul dezafectat al Spitalului Municipal „Dr. Teodor Andrei” va servi drept adăpost oamenilor străzii, în perioada în care temperaturile vor fi foarte scăzute. Datorită administrației lugojene, cele 40 de locuri de care dispune adăpostul s-ar putea să fie o primă mână de ajutor, un imbold care să-i determine pe cei aflați în impas să meargă mai departe, să-și depășească condiția.

„Vrem să evităm să mai moară, pe stradă, oameni fără adăpost. Îi vom duce la spital, unde vor avea căldură, vor primi ceai cald și mâncare”, a declarat primarul Francisc Boldea.

Și în această iarnă, păstrarea ordinii în noul centru social va fi asigurată de către poliția locală.

DE ZIUA NAȚIONALĂ, INIMILE LUGOJENILOR AU BĂTUT LA UNISON

MONICA MOLDOVAN

Ziua națională spectaculos de frumoasă și la propriu și la figurat la Lugoj, așa cum nu a mai fost de ani, cu un soare prietenos, steaguri tricolore, muzică de fanfară și mai ales defilarea militară. Manifestările au început la ora 9:55, când în fața Primăriei s-a constituit coloana oficială care s-a deplasat la Monumentul Unirii, bătrânul Soldat cu Pușca, așa cum este el cunoscut lugojenilor. După acordarea onorului militar, fanfara orașului a intonat „Deșteaptă-te Române”, Imnul de Stat al României. Protopopul Lugojuului, Ioan Cerbu, a oficiat o slujbă de pomenire a eroilor neamului care s-au jertfit pe câmpurile de bătălie pentru realizarea României Mari. A urmat apoi cuvântul primarului Francisc Boldea, dedicat Zilei Naționale. Domnia sa a evocat Marea Unire din 1918, momentul istoric de când inimile tuturor românilor bat la unison în aceeași cadență și în aceeași hotare. După acest moment au urmat depuneri de coroane din partea unor instituții naționale,

județene sau locale, precum și din partea a numeroase asociații sau partide politice. Organizatorii au ținut să marcheze și printr-un alt moment festiv Ziua Națională a României, deschizând Expoziția permanentă de Istorie și Artă Plastică din cadrul Muzeului din Lugoj. Prin această expoziție întreg Muzeul de Istorie, Etnografie și Artă Plastică a fost redat spre vizitare publicului lugojean, după ce în luna august a acestui an a fost deschis doar parterul clădirii cu o expoziție etnografică.

Ceremonialul militar și religios s-a încheiat cu defilarea detașamentului de soldați al Batalionului 183 Artilerie Lugoj și a fanfarei orașului.



Fie ca magia datinilor străbune să vă aducă
lumină și căldură atât în case, cât și în suflet,
iar toate împlinirile frumoase să vă însoțească
întregul an.
Ion Marcel Vela, Primarul Municipiului Caransebeș



Foaia de Caransebeș

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

CARANSEBEȘUL, PREGĂTIT PENTRU SĂRBĂTORILE DE IARNĂ

DRAGANA HARABAGIU

În ajun de Sfântul Nicolae, Caransebeșul și-a aprins luminile de sărbători, spre bucuria celor mici, dar și a celor mari care, au remarcat că de această dată iluminatul de sărbători este mai fastuos și mai extins decât în anii anteriori.

Primarul orașului, alături de o fetiță în vârstă de 3 ani, simbol al viitorului acestui oraș a aprins perdeaua de lumină. Edilul-șef a dorit ca, odată cu trecerea celor 10 ani de când municipiul este feeric de sărbătorile de iarnă, să fie adus un plus de calitate la sistemul public, astfel că întreaga rețea de lumini a fost pornită de la un buton montat pe catargele din fața primăriei municipiului.

Noutatea o constituie perdelele de lumini

montate pe arterele principale, dar și noile figurine luminoase amplasate în zonele centrale. Anul acesta sunt iluminate și cartierele Jupa,



Valea Cenchiei și Carboniferă. De asemenea, în fața primăriei este amenajat un staul în care este întruchipată scena Nașterii Mântuitorului, iar din acest an și în piața centrală se poate admira o astfel de imagine care ne duce cu gândul la Nașterea lui Iisus Hristos.

Momentul mult-așteptat a fost salutat cum se cuvine de colaboratorii apropiați ai domnului primar, de directori de instituții, oameni de afaceri și personalități locale ce au ținut să împărtășească împreună bucuria începutului sărbătorilor de iarnă. Înainte de aprinderea luminilor în municipiu, a fost inaugurat și patinoarul mobil din Parcul General Dragalina, spre bucuria copiilor, elevilor, tinerilor și a celor ce îndrăgesc mișcarea în aer liber și patinajul în mod special.

PRIETENIE, PECETLUITĂ PRIN ÎNFRĂȚIRE

MONICA MOLDOVAN



Municipiul Caransebeș s-a înfrățit la finele lunii noiembrie cu orașul Kovacica, din Serbia. Decizia a fost luată ca urmare a colaborării fructuoase între cele două localități, a prieteniei, dar și a proiectelor comune derulate.

Semnarea protocolului de înfrățire a celor două localități a avut loc în Aula 1 Decembrie 1918 a Primăriei Municipiului Caransebeș, în prezența oficialităților locale și sârbe și a oaspeților participanți la sărbătoarea prilejuită de împlinirea a 110 de la inaugurarea sediului primăriei locale.

Prin protocol, părțile se angajează să dezvolte colaborarea în domeniul turismului, dar și pe cea a relațiilor economice și culturale, lucru perfect posibil, având în vedere perspectiva de aderare a Serbiei la UE. „Municipiul nostru are 25.000 de locuitori, iar ca populație avem 24 de etnii. Suntem două municipii asemănătoare și, chiar dacă nu avem un centru atât de frumos ca al dumneavoastră, sperăm să avem unul printr-un proiect comun. Prietenia durează de ani de zile și astăzi am venit să o oficializăm printr-un protocol”, a mărturisit primarul orașului Kovacica, Miroslav Krišan.

Edilul-șef al Caransebeșului, a subliniat bunele relații existente între cele două localități, care derulează în comun proiecte europene privind mediul înconjurător, reabilitarea parcurilor, managementul situațiilor de urgență și de ecologizare și protecție a râului Timiș. „Dintr-o simplă prietenie s-a ajuns la o colaborare serioasă și la accesarea a peste 1,2 milioane de euro. Sper să nu mai existe granițe între noi. Este important să fim prieteni, să colaborăm și împreună să dovedim că viața poate fi mai bună și mai frumoasă”, a spus Marcel Vela.

GUGULANII AU SĂRBĂTORIT 95 DE ANI DE UNIUNE

DRAGANA HARABAGIU

„Unirea și uniunea națională sunt bunuri mari, importante și însuflețitoare, care nu cer mai mult decât voința de a fi și a rămâne un singur popor”, spunea George Barit.

Crucea Identității Naționale a fost punctul de întâlnire a miilor de caransebeșeni, ce s-au alăturat preoților, oficialităților locale și județene pentru a celebra împlinirea a 95 de ani de la Marea Unire.

„Am încercat să nu mai depunem coroane, să fie doar un moment

de apreciere pentru România printr-o floare pusă la crucea care a marcat rezistența românismului din Banat”, a declarat Marcel Vela - primar al Municipiului Caransebeș.

Și în acest an, parada militară i-a avut în prim-plan pe dorobanții Primului Război Mondial. Din peisajul cu iz festiv, grație administrației locale, nu au lipsit voia bună și tradiționala fasole cu cârnați.



PATINOAR ȘI MII DE STELUȚE, ÎN GHETUȚE

DRAGANA HARABAGIU



În ajun de Moș Nicolae, iluminatul festiv al Municipiului Caransebeș a coincis cu inaugurarea, pentru al șaptelea an consecutiv, a patinoarului din Parcul Dragalina.

Cumințenia de care au dat dovadă în cursul anului, respectiv, ghetele curățate și lustruite l-au convins pe Moș Nicolae să vină mai repede la caransebeșeni, nu cu o nuielușă, ci cu daruri multe. Astfel,

odată ce panglica inaugurării patinoarului a fost tăiată (în prezența zecilor de copii, a parlamentarului Dan Tocuș și a altor oficialități), primarul Marcel Vela a anunțat că acesta va fi deschis pentru toți gugulanii, de la mic la mare și nu numai, până în luna februarie a anului viitor.

Îmbrăcat în straie de sărbătoare, nu bătute cu swarovski, ci cu mii de beculețe de o valoare inestimabilă pentru suflet, orașul așteaptă să fie vizitat de toți locuitorii județului.

Înconjoară-te de familie și prieteni, bucură-te de glasurile colindătorilor și de dansul fulgilor de nea. Astfel, spiritul Crăciunului te va însoți tot anul și dragostea pe care o dăruiești celorlalți și se va întoarce înzecit. Sărbători Fericite!
Ion Micurescu, Primarul Comunei Bata

Foaia de Bata

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

ECOURI ALE „ZILEI GRATITUDINII BĂNĂȚENE”

BATA-CAPITALA CULTURALĂ A BANATULUI MUREȘAN

Evenimentul petrecut în data de 20 octombrie la Bata nu a rămas fără ecouri atât în presa centrală, cât și în cea locală, fiind scrise nu mai puțin de 11 articole diferite pe această temă, iar multe dintre acestea au fost preluate de la publicație la publicație. În total, „Ziua Gratitudinii Bănățene”, precum și premiata zilei, Delia Micurescu au strâns peste 877 de materiale la o simplă căutare în lumea internetului. Mai jos aveți unul dintre articolele scrise pe această temă, atent documentat și scris.

Un eveniment cu o mare încărcătură emoțională și culturală s-a derulat la Căminul Cultural de la Bata: dascălița și scriitoarea Delia Micurescu a fost răsplătită, în mod festiv, cu o distincție deosebită, pentru eforturile și reușitele sale în domeniul... literelor – atât cele scrise de ea în câteva valoroase volume cât și... cele predate generațiilor de copii de la Școala Gimnazială „Patrichie Popescu” din Bata. Evenimentul a constat în conferirea – de către Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric – Diplomei de Excelență cu Plachetă. Pe lângă numeroase personalități arădene, au fost prezente și personalități marcante din spațiile geografice acoperite de această instituție: din județele Timiș, Caraș-Severin, Hunedoara. Amintim pe Sorin Frunzăverde – președintele de onoare

al Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric; președintele executiv al Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric – Vasile Todi, parlamentari, reprezentanți ai arhiepiscopilor ortodoxe, scriitori, profesori, jurnaliști. Din partea Consiliului Județean Arad, pe lângă președintele Nicolae Ioțcu au mai fost prezenți – de la Centrul Cultural Arad cunoscuta etnografă Rodica Colta, precum și istoricul drd. Doru Sinaci. Impresionantă a fost, în această idee, sublinierea lui Ion Micurescu, primarul comunei Bata care a subliniat și eforturile care au schimbat total comuna Bata. „Dacă în urmă cu peste un deceniu și jumătate Bata era o zonă în proces de depopulare despre care nu se auzise mare lucru, astăzi, prin festivalurile, taberele de artă, spectacolele și acțiunile culturale organizate aici, se poate spune că am ajuns o capitală culturală a Banatului Mureșan. Numai în acest climat, cultura și creația artistică au putut înflori pentru ca să se ajungă la momente de foarte mare apreciere cum a fost cel de acum când, alături de scriitoare a fost onorată întreaga comunitate.” (F.B.)

SURSA: GLASUL ARADULUI

OBICEI DE SUTE DE ANI, DĂINUIE LA BATA

ANA MARIA POPA



ulițele satelor.

Apropierea Crăciunului nu e vestită doar de mirosul de șoric pârjolit sau de cozonaci scoși din cuptoare. Vânzoleala dinaintea sărbătorii Nașterii Domnului are loc pe un fond sonor specific acestei perioade a anului. Dubașii fac ultimele repetiții, pentru că trecerea lor pe ulițe în Ajun și de Crăciun este o sărbătoare pentru localnici. Gospodinele fac pregătiri pentru a-i primi în case cum se cuvine, unele văruiesc, iar pe multe garduri se pot vedea covoare multicolore care așteaptă să fie reasezate pe podele proaspăt lăcuite.

Dubașii se pregătesc încă de la începutul postului Crăciunului, având de ales dintre 365 de colinde seculare, care s-au transmis doar pe cale orală de la o generație la alta. În localitatea Bata, programul începe la biserică. După slujbă, dubașii, toți feciori cu vârste cuprinse între 14 și 22 de ani, vor colinda câteva minute după care vor merge la Primărie. De aici, vor porni către casele „ălor mai mari” din comună, iar mai apoi vor lua la rând ulițele, însoțiți de un taraf care cântă permanent. Sunt întâmpinați cu colaci împletțiți, țuică și vin pus în sticle îmbrăcate în pănusi, cu cârnați și bani. Există un personaj în grup numit Iapă, care are un sac și adună toate aceste daruri. La finalul celor două zile de colindat, toate se împart frățeste.

Dubașii de pe Valea Mureșului colindă două zile fără întreruperi, după un obicei vechi de sute de ani. Îmbrăcați în porți populare de iarnă și cu dube confecționate din piei de animale, cetele de colindători străbat

Când tăcerile se risipesc...

Prof. Delia MICURESCU



Muncă neobosită pe care o depuneți s-a materializat în mai multe cărți care surprind vraja Banatului arădean, a nistematelor din grădina folclorului din aceste părți, dar și a sentimentelor curate pe care o tânără le nutrește pentru cel ce avea să-i devină soț? Ce sentimente v-au încercat când, cu penița în mână așterneați pe hârtie toate aceste gânduri și rememorați toate evenimentele care apoi se concretizau într-un titlu de carte?

► Când tăcerile se risipesc și nu îți mai poți ține gândurile în frâu, o taină se înfiripă în miez de noapte. E un dor nestăvilit. Se întâmplă dincolo de fire. Te ridici din așternutul diafan și înmoui până în cerneala timpului spre a-l veșnici. Am ieșit din timp. Și am intrat în timp cu al meu bade. Cu poveștile lui, auzite de la părinți și neamuri, spuse în serile de iarnă. Când nopțile sunt nesfârșite. Stai cu brata cât îți place. Și ziuă nu se mai face. Este vreme de iubit. Și de dus. Și de venit... Născocind o carte,

a iubirii noastre, a părtașilor la iubirea noastră. A celor de ieri și de azi. În ancestrala minune de a rămâne veșnicia la sat. Așa a venit pe lume cartea „Bade Ioane”.

Profesorul este ca o lumânare care îi luminează pe alții, consumându-se pe sine. Este o vocație, nu o meserie. Cum ați reușit de-a lungul anilor să luminați tot mai puternic, fără însă a vă consuma?

► Mi-am călăuzit viața dăscălească după niște repere înălțătoare. Am încercat să fiu pentru discipolii mei „Domnu Trandafir” care să-i fascineze cu povești. Ori un actor care să-i binedispună pe scena teatrală a clasei, străjuind mereu la hotarele sufletelor cu fiorii poeziei și dragostea pentru slova scrisă. Iară toate acestea le-am făcut cu înaltă credință și iubire. Și atunci când dăruiești, cu toată ființa ta, nici timpul, nici spațiul nu pot să-ți fie potrivnici. Ci, mai cu seamă, te fericesc cu tinerețe fără bătrânețe. Aceasta este cea mai mare recompensă a vieții. Și motivația neclintită pentru a persevera.

INTERVIU REALIZAT DE PAULA MOLDOVAN

Frumusețea sărbătorilor de iarnă să vă găsească în case alături de cei dragi. Această sărbătoare să vă aducă multă sănătate, fericire și împlinirea tuturor dorințelor.
Prof. Rozina Ghiorghioni, Director Liceul Bănățean



Foaia de Oțelu Roșu

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

DIVERSITATEA ETNICĂ A POPULAȚIEI DE PE VALEA BISTREI

Prof. CLAUDIA-MARIA FLORESCU

Banatul a fost întotdeauna considerat regiunea cu un adevărat mozaic etnic. El indică mai multe întâlniri decât oricare regiune din Europa Centrală sau din Europa de Est. Cu excepția populației românești, în Banat s-au așezat numeroase elemente alogene, minoritare datorită unor condiții istorice, politice și social-economice. Același lucru s-a întâmplat și pe Valea Bistrei.

Valea Bistrei are trăsături ce definesc echilibrul dintre diferite influențe religioase,



Clădirea Școlii primare din Ferdinandsberg (astăzi Oțelu-Roșu) cu predare în limba germană și maghiară - 1930

tradiții și obiceiuri, dintre mai multe moduri de viață.

Populația românească a trăit dintotdeauna pe teritoriile de pe Valea Bistrei. Celelalte etnii s-au stabilit pe aceste teritorii în diferite perioade ale timpului datorită unor cauze în principal economice și sociale. Cele mai reprezentative sunt etniile: germană, cehă, slovacă, maghiară și italiană.

Majoritatea românească și diferitele etnii au trăit întotdeauna în armonie, deși încercări de dezbinare din partea centrelor de putere din jur nu au lipsit de-a lungul istoriei. Păstrarea identității proprii – credința, tradiția, limba și cultura – nu a deranjat deloc conviețuirea oamenilor de diferite etnii. Ei au lucrat împreună în centrele siderurgice, de exploatare a minereurilor și a marmurei, fără a exista conflicte majore între ei.

Influența reciprocă a fost percepută ca o îmbogățire a sferei culturale și de civilizație proprie, iar conviețuirea în acest consens general a dus la formarea aceluia climat de toleranță reciprocă, care se poate numi spiritul bănățean.

Produsele intelectuale și de civilizație ale românilor și a celorlalte etnii prezente în acest spațiu s-a transformat prin conviețuire



Pașaport italian de lucru Della Pietra Giuseppe - 1876

într-un patrimoniu comun. Biserica a jucat un rol foarte important contribuind, în toate perioadele istorice, la viața spirituală a locuitorilor din acest spațiu.

TITLU DE EXCELENȚĂ PENTRU LICEUL BĂNĂȚEAN OȚELU ROȘU

Prof. ING. DANIELA CHELBEA

La Consiliul Județean Caraș-Severin au fost decernate titlurile de excelență **CRIO Vest 2013**, distincții acordate unităților școlare ca semn al recunoașterii de către autoritățile locale, județene și regionale și al validării de către mediul economic, a bunelor practici în dezvoltarea și promovarea unor oferte de formare profesională inițială, corelate cu nevoile angajatorilor, ancorate în aspirațiile beneficiarilor și conforme cu prioritățile strategice de dezvoltare socio-economică a regiunii. Inițiativa aparține *Consortiului Regional pentru Învățământ și Ocupare Vest* (CRIO-VEST), instituție care include în componență cele patru consilii județene, patru inspectorate școlare, patru CLDPS, patru AJOFM, universitățile din regiune, ADR-VEST, CNDIPT-VEST și alți parteneri reprezentativi din Caraș-Severin, Timiș, Hunedoara și Arad.

În 2013 au fost vizate patru arii de excelență, și anume: relevanța ofertei de formare a școlii, parteneriatele cu piața muncii și comunitatea, dezvoltarea și utilizarea resurselor și spiritul inovativ și viziunea. În județul Caraș-Severin au fost acordate patru titluri de excelență, dintre care unul a revenit Liceului Bănățean Oțelu Roșu pentru „*Relevanța ofertei de formare a școlii*”.

Prin acordarea acestui titlu de

exceelență, a fost apreciat efortul școlii de a dezvolta baza materială a acesteia și de a asigura accesul egal și transparent al elevilor și cadrelor didactice la resursele existente precum și interesul echipei de cadre didactice, a unității școlare, pentru dezvoltarea de proiecte cu implicarea directă a elevilor, ca parte



a ofertei de formare cu accent pe abordarea personalizată a educației.

Titlul de excelență obținut reflectă interesul pe care conducerea Liceului Bănățean și colectivul de cadre didactice al acestuia îl manifestă pentru ca elevii și viitorii absolvenți să fie pregătiți la absolvirea școlii, pentru o piață a muncii diversificată. Meritul instituției de învățământ este acela că a avut capacitatea de a dezvolta o ofertă educațională corelată cu așteptările pieței muncii și angajatorilor, compatibilă cu aspirațiile elevilor, fapt care a făcut să fie susținută de autoritățile administrative și educaționale locale, județene și regionale.

În această noapte binecuvântată uită gândurile negre. Ai multe alte nopți în care să te ocupi de ele. Liniștește-ți sufletul și trimite câte un gând frumos către fiecare dintre cei dragi și o să te simți împăcat.
Gheorghe Romănu, Primarul Orașului Anina

Foaia de Anina

„Popor din Banat, trezește-te!” - Sever BOCU ■

PROMOVAREA TURISTICĂ A ANINEI, O REALITATE

NICOLETA BĂDESCU

Orașul Anina are un mare potențial turistic, realitate certificată de toți cei care i-au vizitat comorile neatinsă de mâna distructivă a omului, iar primăria orașului a început să facă demersuri pentru a valorifica aceste comori. Scopul este de a transforma Anina într-un centru turistic pentru Munții Banatului. Cel mai important element este relieful carstic din Munții Aninei, care este într-adevăr deosebit. Aici întâlnim o sumedenie de cascade spectaculoase, unele dintre ele se numără printre cele mai frumoase din țară și chiar din lume. Râurile au săpat în munți spectaculoase și sălbatice, în care întâlnim cu mult peste 1000 de peșteri, unele dintre ele celebre la nivel național. Sălbăticia este la ea acasă în Anina! La poalele Munților Semenic, în apropiere de Anina există cea mai întinsă pădure virgină de fag din Europa, unul dintre motivele pentru care au fost înființate cele două parcuri naționale: „Semenic - Cheile Carașului” și „Cheile Nerei - Beușnița”. Anina este plasată exact între cele două parcuri, de aceea poți să ai acces rapid la toate obiectivele situate în cele două parcuri.

Istoria bogată este de asemenea un element important. Demne de menționat sunt Peștera Ponor - Plopa sau Peștera cu Oase, unde s-au descoperit cele mai vechi oseminte ale omului modern din Europa, numit „Ion din Anina”, cu o vechime de aproximativ 40.000 de ani. De asemenea, vestita cale ferată Oravița - Anina, care este cea mai veche cale ferată montană din țară și probabil cea mai frumoasă din lume. Foarte interesantă este și bogăția culturală a orașului. Aici se întâlnesc oameni din foarte multe



etnii, preponderent austrieci, cehi, români din toate colțurile țării, sârbi, croați, romi, maghiari. În momentul de față conducerea orașului Anina face eforturi pentru schimbarea aspectului acestuia. Vor să înființeze un muzeu al mineritului la fosta întreprindere minieră, o să primească Fonduri Europene pentru realizarea unui strand modern. Un proiect mare la care se lucrează acum, care urmează să se realizeze tot prin Fonduri Europene este reînființarea unei vechi căi ferate pentru mocăniță, pe Valea Minișului, iar la capătul acestei linii ferate se vrea realizarea unei mici stațiuni turistice.

BISERICA CATOLICĂ STEIERDORF

ROXANA ANDRIES



În primăvara anului 1872, sub supravegherea preotului paroh Josef Moser, începe construcția noii biserici romano - catolice din Steierdorf, de către arhitectul oravitean Johannes Biebel. În toamna aceluiași an, construcția a fost terminată, cu excepția dotărilor interioare necesare, care au fost donate de către episcopul de Timișoara.

Pe 6 ianuarie 1873 au fost sfințite și botezate cele trei clopote ale noii biserici romano - catolice din Steierdorf, confecționate în turnătoria regală a meșterului Ignatz Hilzer din Wienerneustadt. Ele au primit numele

Sfânta Treime, Sfânta Maria și Sfânta Barbara. În luna mai a fost instalată nouă orga, construită la Vârșeț de către meșterul Alois Hörbinger. Aceasta a fost înlocuită ulterior cu o orgă Wegenstein din Timișoara. Altarul, amvonul, băncile și jetul duhovnicului provin din atelierul sculptorului Münchenez A. Sickinger.

Biserica Catholică Steierdorf, monument istoric de interes național, a fost construită în anii 1872-1873, fiind sfințită în 8 iunie 1873, odată cu sărbătorirea a 100 de ani de existență a localității Steierdorf.

O INIȚIATIVĂ LĂUDABILĂ

ESTERA ROSENBLUM

Din dorința de a veni în sprijinul cetățenilor și de a face economii la bugetul local, a fost înființată SC Antrepriza Steierdorf SRL Anina, la care acționar unic este Consiliul Local Anina. Antrepriza are ca angajați exclusiv cetățeni ai orașului Anina și ca scop efectuarea de diverse lucrări pe teritoriul orașului. Datorită faptului că lucrările vor fi făcute la prețuri accesibile, vor scădea cheltuielile primăriei pentru respectivele lucrări și banii vor rămâne în oraș, nemaifiind necesară contractarea unor firme din alte părți. Printre lucrările deja executate se pot aminti: repararea pavajului de pe numeroase străzi ale orașului, decolmatarea rigolelor, reabilitarea scârilor de la gara Anina, amenajarea ghișeului unic din cadrul primăriei (taxe, impozite, asistență socială, registru agricol, casierie), refacere canalizări ape pluviale, reparația acoperișului de la piață și altele.

150 ANI DE LA INAUGURAREA PRIMEI CĂI FERATE MONTANE DIN ROMÂNIA

MARIA DAICU



Datele tehnice care descriu acest obiectiv monument istoric sunt deosebite chiar și pentru zilele noastre, cu atât mai mult pentru jumătatea secolului XIX,

când această realizare era de-a dreptul impresionantă. A fost necesară construirea a 14 tuneluri cu lungimea totală de 2084 m, precum și a unui număr de 10 viaducte cu lungimea totală de 843 m. Pe cei 34 km cât măsoară lungimea totală a traseului între localitățile Oravița și Anina, calea ferată urcă cu 340 m.

Pe lângă faptul că avem de a face cu unul dintre cele mai impresionante obiective de patrimoniu moștenite de la generațiile de înaintași, calea ferată Anina-Oravița este unul dintre cele mai importante elemente de infrastructură din Munții Aninei, fiind o importantă șansă pentru relansarea economică a uneia dintre cele mai reprezentative zone ale județului Caraș-Severin.

Mândri și bucuroși pentru cei 150 de ani de existență ai căii ferate Oravița-Anina, dar și plini de speranță pentru viitorul lor, locuitorii celor două orașe au dorit să marcheze în mod deosebit acest eveniment prin organizarea mai multor activități cu caracter cultural, sportiv și de agrement, la care s-au prezentat un număr mare de participanți, atât din zonă, cât și din țară și chiar de peste hotare. Activitățile au avut loc în data de 20 septembrie 2013 începând cu ora 16:30 la Teatrul „Mihai Eminescu” din Oravița, au continuat în data de 21 septembrie ora 9:00 la gara Oravița, de unde s-a plecat pe traseul aniversar Oravița-Anina, iar în Piața Gării din orașul Anina evenimentele destinate unui public numeros au încheiat programul acestor zile importante, dedicate unui obiectiv important de patrimoniu.

„Uniunea se proiectează ca un factor important în viața economică, social-culturală și spirituală a Banatului nostru drag. Să-i urăm izbândă deplină!”

Ion Marin ALMĂJAN
scriitor

„Ziaristul se pricepe la toate și la nimic” e unul dintre clișeele vehiculate prin cursurile facultăților de jurnalism. E firesc deci, ca ziarist, să accepți că nu vei ști niciodată la fel de multe despre un subiect cât un expert, și e, de asemenea, firesc, să aduci în fața cititorilor opiniile neinterpretate, necomentate ale celor care chiar au ceva de spus despre faptele pozitive sau negative care „schimbă la față” societatea, în ansamblul ei.

Aceasta a fost și este menirea interviurilor și articolelor prin care Revista „Banatul” a încercat să aducă păreri și comentarii pertinente despre actualitate, despre consecințele sau cauzele evenimentelor. Și, cum acum e mai mult ca oricând un timp al bilanțurilor, am încercat o reconstituire a anului 2013, prin ochii celor care ne citesc și care, lună de lună colaborează cu noi. Domniilor lor le-au fost adresate trei întrebări. Prima dintre ele viza modul în care este văzută activitatea Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric și a Revistei „Banatul”, iar cea de-a doua întrebare încerca să puncteze relația de colaborare dintre instituțiile reprezentate de intervievații de mai jos și colectivul redacțional al Revistei „Banatul”, dar și opinia domniilor lor vizavi de subiectele abordate de redactori. Și pentru că ne aflăm la sfârșit de an, ne-am permis prin cea de-a treia întrebare să aflăm și urările fiecărui colaborator în parte pentru Revista „Banatul”, în anul ce vine. Ordinea nu este întâmplătoare, ci este dată de numele localității pe care fiecare din cei chestionați o reprezintă.

„Mergeți mai departe, pe aceleași coordonate, că mergeți bine!”

Ion MICURESCU
Primar al comunei Bata

Despre Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric pot afirma că lucrează în baza unei strategii pe termen lung, promovând lucrurile bine făcute și temeinic împlinite, selectând cu seriozitate și responsabilitate oameni valoroși din tot spectrul vieții culturale, economico-sociale, iar apoi, recunoscându-le valoarea. Și toate acestea într-un spațiu bine determinat istorico-geografic, toată Țara Banatului. Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric realizează acea socializare, colaborare, conlucrare între oameni de culori politice diferite, profesii diverse, punându-i în situația benefică de a lucra pentru BINELE UMAN. Mai mult, Revista „Banatul” atrage cititorul nu numai prin forma grafică de excepție, ci mai ales prin mesajul său mesianic de a trezi poporul român din Banat, precum toate neamurile din acest ținut istoric, la conștiința națională de altădată, lucru lăudabil, întrucât nu putem merge înainte dacă nu ne uităm înapoi.

Revista „Banatul” tratează în paginile sale subiecte majore din Țara Banatului, promovând ceea ce trebuie promovat, realitatea din teritoriu, apreciată de cititori, față de alte publicații care prezintă țara asta, mai întotdeauna în negru, fapte reprobabile, partea negativă.

Gândurile noastre se îndreaptă acum și către colaboratorii și prietenii noștri de la Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric, către Revista „Banatul”, cu urări de bine și spor în tot ce face. Ca regulă generală, ceea ce merge bine trebuie menținut. Mergeți mai departe, pe aceleași coordonate, că mergeți bine!

„Vreau să apreciez modul extraordinar de abordare”

Virgil BUNESCU
Primar al comunei Giarmata

Colaborarea cu Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric a fost o provocare pentru că a face parte din această organizație și a fi în atenția sa, nu este puțin lucru. Mulți sunt cei care și-ar dori acest lucru, dar puțini sunt cei care ajung. Sigur, cei care ajung trebuie să dovedească prin ceea ce fac că merită acest loc.

„Foaia de Giarmata” din Revista Banatul



Gala Uniunii Jurnaliștilor din Banatul Istoric, una din reușitele acestui an

este un lucru extraordinar pentru că reușește să promoveze comuna noastră în Banatul istoric, să o facă cunoscută și respectată prin tot ceea ce se întâmplă aici. Cred că în viitor colaborarea se va adâncii, m-am gândit chiar să mărim tirajul la nivel de comună. Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric are un loc special în sufletul meu, răspund cu plăcere oricărei solicitări venite din partea sa. Vreau să apreciez modul extraordinar de abordare al acțiunilor Uniunii, pentru că ea promovează oameni obișnuiți la prima impresie, dar, de fapt, fiecare dintre ei este o personalitate apreciată la nivel local și regional.

Cred că în viitor va trebui să-și intensifice activitatea în sensul de a căuta, de a descoperi cât mai mulți oameni merituosi care să fie cunoscuți, scoși la suprafață, oameni care cu mare talent și dăruire își manifestă simțământul de a fi bănățean.

„Ne bucurăm că sunteți un promotor al unui jurnalism de calitate”

Magdalena CIUREA
Primar al comunei Ramna

Este prima dată când aud că o publicație face un bilanț de acest gen la sfârșit de an și doresc să vă felicit pentru această inițiativă ingenioasă. Colaborarea cu Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric, din punctul meu de vedere, a fost una foarte bună. Activitatea voastră nu se rezumă doar la prezentarea și promovarea valori locale în paginile publica-

țiilor, ci și la susținerea valorilor din fiecare localitate a Banatului Istoric prin întâlniri de suflet și premiera celor care au pus o piatră de temelie la cultura locală și regională.

Doresc să vă felicit pentru întreaga activitate de susținere a valorilor și a culturii bănățene, prin articolele publicate de-a lungul timpului. Primăria Ramna vă urează „La Mulți Ani!” și ne bucurăm că sunteți un promotor al unui jurnalism de calitate. Pertinența articolelor și interviurilor, pe care le-ați făcut de-a lungul timpului, ne-a demonstrat că există profesionalism și obiectivitate puse în slujba tuturor celor ce vor să aibă acces la informația reală din Banatul Istoric.

Sperăm să fiți alături de noi și în anii ce vor urma și să vă păstrați linia editorială pe care ați pornit.

„Reprezintă o punte între localități”

Ion Iacob DAMIAN
Primar al comunei Vermeș

Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric a fost clădită pe credință, tradiție, verticalitate, atribute care se regăsesc și în publicațiile pe care le editează. Într-un timp relativ scurt a reușit să adune la un loc valori ale Banatului Istoric, să le facă să colaboreze și să militeze pentru scopuri comune: recunoașterea valorilor locale și regionale, realizarea de publicații care reflectă realitățile fiecărei așezări în parte și reprezintă o punte între localități, dar și recompensarea marilor

personalități care au contribuit semnificativ la creșterea valorii Banatului. Faptul că vrei, ca om, să ai rezultate cât mai bune în tot ce faci și te străduiești pentru asta e una, dar chiar să fii excelent în orice domeniu e rar, dacă nu imposibil. Așa e și în domeniul jurnalismului, unde nu e de mirare că, la o singură vizită la sediul Primăriei comunei Vermeș, a început colaborarea dintre colectivul de la publicația lunară „Banatul” și instituția noastră.

Ne place să facem un lucru, pentru că îl stăpânim și ne iese bine. Nu facem anumite lucruri pentru că nu ne reprezintă, trec peste ceea ce vrem noi să realizăm, și atunci apelăm la oameni care știu să facă lucrul respectiv și îl fac bine, așa cum este colectivul redacțional de la „Banatul”. În concluzie considerăm colaborarea dintre colectivul de la publicația lunară „Banatul” și instituția noastră una de succes. Despre subiectele tratate în această publicație avem numai aprecieri pozitive, deoarece aici sunt abordate o gamă largă de subiecte și informații de interes public. Finalul? Nu poate fi decât unul foarte bun.

În pragul unui An Nou ne bucurăm să avem ocazia să vă mulțumim că ne-ați fost alături, împreună realizând proiecte de succes. Vă dorim Sărbători fericite și sperăm ca în anul 2014 să derulăm împreună proiecte noi și să ne bucurăm de cât mai multe reușite.

PAGINĂ REALIZATĂ DE
MONICA GAIȚA